

საქართველო

ხელის მოწერა და დასაბეჭდი განცხადებანი მიიღება „საქართველო“ რედაქციასა და კანტორაში ყოველდღე კვირა-უძმების გარდა, დღის 9—3-მდე. ხელმოწერული წერილები არ დაიბეჭდებიან; დაუბეჭდავი მკითხველები და კორესპონდენტები სულ არ ინახება; ინახება ერთი თვით მხოლოდ დიდი წერილები და მოთხრობანი. რედაქცია და კანტორა იმყოფება: თბილისში, მოსკოვის ქუჩაზე, № 4. ფოსტის ადრესი წერილებისა და ფულისათვის: თბილისი, რედაქცია „საქართველო“, პოჩ. ყიფიქ № 76

განცხადებით, შანი ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე პერიოდულად, დღის 15 კ. უკანასკნელს 10-11 კ. კვირისთვის გარეშე მიღებული უნდა იქნას. შანი: სტრიქონი პერიოდული 1 გვ. ელირება 40 კ. 4-ზე 20 კ., ტექსტი—60 კ. სამგლოვიარო განცხადება თითოეული საღამოს 4 საათამდე დღის 3 მან., 4 საათის შემდეგ (მიღება მხოლოდ განცხადების შესახებში, ა. კალანდარის სტამბაში ელირება 4 მ. დამატებითი № დღის ყველგან 7 კაპ.)

საქართველო
წელიწადი მეორე.
შპრამიონ ღირს: ყოველ-კვირულ სურათებიან დამატებით ერთი წლით 8 მ. 50 კ. 6 თვით—4 მ. 50 კ. 3 თვით—2 მ. 50 კ. 1 თვით—80 კ. თვეურად ხელის მოწერა შეიძლება მხოლოდ თვის პირველიდან პარ-მდე. პრამიონი: წლიურად—10 მ. ხელის მოწერისას 5 მ. 1 მისამდე—5 მ. გაზეთი ყველა პრემიებით 2 მანეთად დაემატება, გინც ფულს ამთავითვე სრულად შემოიტანს. სამგლოვიარო განცხადება ჩვეულებრივად ზომიან ღირს 3 მან. ნაშუადღევს 4 საათის შემდეგ 4—მან. გაზეთის კანტორა ღიაა დღით—9—3 საათამდე საღამოთი—5—7 საათამდე. ფოსტის მისამართი: თბილისი, მოსკოვისკა ულ. № 4, დომე გაბაევა. Почтовый ящик № 76. რედაქტორ-გამომცემელი ხანდო შანშიაშვილი.

მოდური გაღაზია

მ. გაგრაულისა

სახალის ქუჩაზე
იმოგება ყოველგვარ საუკეთესო რჩეული საქონელი
მხოლოდ ევროპიული

ქაიხი მ. გ. ვაჟაშვილი
ტომისკის უნივერსიტეტის ვენერაბელ კლინიკის ორდინატორად ნამყოფი იღებს ავადმყოფებს კანისა და ვენეროლოგიის სნეულებით ყოველ დღე 9—5 საათამდე, ვარაუდის ძველის პირდაპირ, რაზხედის ქუჩა, № 19.

დოქტორი მადიონისა
მოსე ანთიმოსის ძე
კალანდარიშვილი
ორბოტის იმისი ობ. კანტორაში სნეულებიან ავადმყოფებს იღებს ყველ დღე საღამოს 5—7 საათ. ოღლის ველ დღე საღამოს 5—7 საათ. ოღლის ქუჩა, № 8, სახლი მელიქიანაძისისა. ტელეფონი, 17—21.

2 მაისს, დღის 4 საათზე განისვენა მგოსანმა
იროდონ ევლოვილი
რასაც გულსკენსით აუწყებს ქართველ საზოგადოებას „საქართველო“-ს რედაქციას
პანაშვილები ყოველ დღე საღ. 7 ს. ქვაშეთის წმ. გიორგის ეკლესიაში

თავბარდაცემული მარამ ივანეს ასული, ვანო, თამარ, ბედა და თინა ევლოვილები და ევა ნოდარის ასული ჯანყარაშვილი აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ, რომ ხანგრძლივი ავადმყოფობის შემდეგ, 2 მაისს, გარდაიცვალა პირველის ძვირფასი მუხღმე, მეორეთა—საყვარელი მამა და მესამის—დაუფიქარი სიძე
იროდონ ისაიის ძე ხოსიტაშვილი-ევლოვილი
პანაშვილები ყოველ დღე ქვაშეთის წმ. გიორგის ეკლესიაში, საღ. 7 ს.

„თეატრი და მხეობის“ რედაქცია
მწუხარებით აუწყებს საზოგადოებას, რომ 2 მაისს, დღის 4 სათ. თბილისში გარდაიცვალა
მგოსანი ირ. ევლოვილი

მწუხარებით გულდამწვარი ბაბილინა ისაიის ასული და ნიკოლოზ სვიმონის ძე კურდღელაშვილები აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ, რომ 2 მაისს, დღის 4 საათზე მიიკვალა მათი უსაყვარელი პირველისა ძმა, მეორისა ცოლის ძმა
იროდონ ისაიის ძე ევლოვილი-ხოსიტაშვილი
პანაშვილები ყოველ დღე საღ. 7 ს. ქვაშეთის წმ. გიორგის ეკლესიაში

გულმოკლული პოლიკენი ილიაონ ისაიის ძე ხოსიტაშვილი და მისი მუხღმე ნინო მწუხარებით აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ, რომ 2 მაისს, დღის 4 საათზე, გარდაიცვალა პირველისა საყვარელი ძმა მერისა მახალი
იროდონ ისაიის ძე ხოსიტაშვილი
პანაშვილები ყოველ დღე საღ. 7 ს. ქვაშეთის წმ. გიორგის ეკლესიაში

2 მაისს, დღის 4 საათზე გარდაიცვალა
იროდონ ისაიის ძე ხოსიტაშვილი-ევლოვილი
რასაც მწუხარებით აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ განსვენებულის ძმა თემა ისაიის ძე, რძალი თემა დავითის ასული შვილებითურთ.

2 მაისს, დღის 4 საათზე გარდაიცვალა
იროდონ ისაიის ძე ხოსიტაშვილი
რასაც მწუხარებით აუწყებს ნათესავთა და ნაცნობთ განსვენებულის სიძე დიმიტრი მვა ჯანყარაშვილისა, ცოლის ძმა მიხეილ ივანეს ძე ჯანყარაშვილი ცოლშვილით.

ღრმად დამწუხრებულნი ძმა გიორგი ლუკას ძე ბაქრაძე, დები: ანა ნახუციანიშვილისა, მარამ კანდელაკისა, ნატალია თოთბაძისა, ანასტასია ექვთიმოშვილისა და რძალი ნინო რომანოვის ასული ბაქრაძისა შვილებითურთ აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ, რომ 5 მაისს გარდაიცვალა იქნება წირვა და პანაშვილი ქვაშეთის წმ. გიორგის ეკლესიაში პირველთა საყვარელ ძმისა, მეორესი ძვირფასი მამისა და უკანასკნელთა დაუფიქარი ბიძისა
ირაბლი ლუკას ძე ბაქრაძისა,
რომელიც გარდაიცვალა 28 აპრილს, ქ. არღაბანში. წირვის დასაწყისი დღის 10 საათზე. 1—173—1

ელენე ქაიხიძის ასული ანტონოვისკისა, სპირდონ იოსებ. ბაქრაძე შვილებითურთ აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ გარდაცვალებას
ეკატერინა ჯალ ბარათაშვილის ასული ბროკელისას
გამოსვენება დღეს, 6 მაისს, 12 საათზე. ვაკე, სახლი ბაბაევსა, ბინა ბაქრაძისა, დაკრძალვა კუკის წმ. ნინოს სისაფლაოზე

აკასთუნი
სსსპრუ „მინერალია ვოდი“
გვაქვს კარგად მოწყობილი 50 ოთახი და ვაძლი სეზონით და დღიურათა. სასტუმროს აქვს საუკეთესო მოწყობილი რესტორანი. მსურველთ შეუძლიათ დაიჭირონ წერილობით და დეპეშითა ქიზა ზომიერია. შედარებით სხვა ადგილებზე, აბასთუმანში იფილა ყველაფერი (8-163-3) სასტუმროს პატრონი რიკვაიძე და გვიკაძე.

7 მაისს, 1916 წელს
სსსლსო სეირნოვა
არტიკულ საზაფხულო სადგურში (თბილისი ქ. № 113) ძაბრთველ ძალთა საქვედრომკვედრ სპორტადოების
ჭრა-პერვის სკოლის სსსპრუბლოდ
დასაწყისი ნაშუადღევს 4 საათზე.

ქ. გაგრაში
ღვინით ვაჭრობა „მელანდი“
თ. ი. ჯ. ანდრონიკაშვილი და ახვ.
იმოგება საუკეთესო კახური ღვინოები (112—წ.)

უევის საფუოკი ნიკოლოზ იოს. ჭრალაშვილისა
ანდროის ქუჩა, № 87. საუკეთესო ღირსების შემა
შველასთვის ხალხისაფრან დასში
საკუთარი ტყიდან
საწყობს აქვს ვადაზიდავი ურემები და კისრულობს შინ მიტანასაც ტელეფონი 5—96. (103—წ.)

საუკეთესო კახური
ღვინის საფუოკი ადამ ზურაბის ძის ბერელაშვილისა
მოთავსებულია მიხეილის ქუჩაზე № 5. საკუთარი სახლი. (102—წ.)

საგალანტარიო გაღაზია
არ. ივ. ჭავჭავაძისა და ი. ი. გველესიანისა
იმყოფება შუა ბაზარში, მანთაშევის ქარავალაში.
იმოგება ყოველგვარი საგალანტარიო საუკეთესო საქონელი: ჩულქულობა, ქოლგები და სხვა ახალ მიღის საქონელი (101—წ.)

გოლოვინის პრ. და სამხედრო ქუჩის კუთხეში, ფოსტა-ტელეგრაფის პირდაპირ ვახისხა
ახალი ავთიაძი
პარკიზორის ახლადიანისა—

დ. ზახთაფორში
ქაიხი მ. გ. ვაჟაშვილი
5 მაისიდან მიიღებს ავადმყოფებს ყოველ დღე

სტუდენტები
ამზადებენ მსურველთ სასულიერო სასწავლებლის და სემინარიისათვის. წყნეთის ქუჩა № 15. იკითხეთ პარიკმანერთან. (14—174—1)

სახალსო სახლი
პირველად ქართულ სხაბო მუსიკალურ საზოგადოების მიერ
ტრავინიატა
4 მოქმედ. ოპერა ვერდისა ქ. ი. დოდაშვილის ნათარგმნი. მონაწ. მიიღებენ: ქნი კალანდაძე, ივანიძე, თამარაშვილი და ბ. ბ. ქ. ს. ცხომელიძე, აიაკიძე, დავითაშვილი, კურბათაშვილი, სელოვანი აბგაროვი და სხვანი. დასაწყისში მსვლელებული იქნება რუსის ნაციონალური ჰიმნი. დასაწყისი საღამოს 8 საათზე. ბოლოებში იყიდება თეატრის კასაში. (1—175—1)

თბილისის სათავად-აზნაურსო
საადგილმამულო ბანკის გამგეობა
ამით საუკეთესოდ აცხადებს, რომ 4 მაისიდან განაშუ მუშაობა დაიწყება დღის 9 ს-დან და დასრულდება ნაშუადღევს 1 საათზე

ოგის დეკეუბი
შპალს მთავარსარდლის შტაბისა.
პიტროგრაფი. 4 მაისი. ოფიციალი. დასავლეთის ასპარეზი. აბოლეს ტბის სამხრეთით გერმანელთა იერიშებმა უშედეგოდ ჩაიარა. მიტავა-კრაიბუტოვის რეინის გზის მიდამოში გერმანელებმა მხრჩოლადი ბოლი იმპარეს. სეტერის ტბის მიდამოებში ჩვენმა ჯარმა გაარღვია მტრის მავთულიანი სიმაგრენი და თხრილები წაართვა. 3 მაისს ღამით, ნოვოსელკას მიდამოებში, კრივოს სამხრეთით, მტრის თხრილები ავადმყოფთ. მტრის იერიშები საარტილერიო ცეცხლით შევაჩერეთ. ოლიკას დასავლეთით წინ წავეჭეთ. ამ ადგილებში მტრის პროვექტორი დავაზიანეთ. ეზერის აღმოსავლეთით საარტილერიო ბრძოლა გასვლეთით. ბოიანის ჩრდილოეთით, ავსტრიელები შეეცადნენ გადმოსვლას, მაგრამ ჩვენმა არტილერიამ ისევ თხრილებში შერყვა.
კავკასიის ასპარეზი. დიარბეჭირის მიმართულებით ოსმალების იერიში მოვიგერიეთ.

ანდრეის განსაზღვრება. როგორც ვიცით, ნ. ა. ბეგთბეგოვისამ თბილისის ქალაქის თვითმართვლობის უნდრეის თავისი ურდო-მორადი ქონება, დაახლოებით ნახევარ მილიონ მანეთამდე ღირებული. ესაა, როგორც სარწმუნო წყაროდან გავიგებთ, განსჯენების მასობრივი ნათესავენი, ს. ა. ჯერ არს, საიგორის შეტანას აბორგენ ამ ანდრეის იმ ნაწილის გამო, რომელიც ურდო ქონებას შეეხება. საბუთი საიგორისა, როგორც მომჩივნები ამტკიცებენ, ის არის, რომ ნანადერძები მამული მამაპაპულია და ნ. ბეგთბეგოვისა ნება არ ჰქონდა ვისთვისმე ვანდრეობდა იგი. ამასთან ერთად მომჩივნები აცხადებენ, რომ ერთ-ერთი ჩვენს მეგობრებს განსჯენებულ ნ. ბეგთბეგოვისა, ჩაიბარებთ ილინშულ მამულს, მისი ღირებულების დიდ ნაწილს შეესწორებოდა ქართულ, სომხურ და მუსულმანთა საკულტურული დაწესებულებებს.

ილი სიონია. ქართველ ქალთა საკულტურული საზოგადოება 7 მაისს მართავს სიონიას ლიტერატურულ-საზოგადოებრივ სკოლის სასარგებლოდ, არტისტულ საზ. საზღვარულ ბინაზე. ბაღში დაუტარებს სამხედრო მუსიკა და დუდუკი, იქნება პროექტორი და სხვა მრავალი გასართობი საშუალებები. იმდენი ქართველ საზოგადოება არ დაიშურება თავის წვლელს და სიამოვნებით დაესწრება ამ სიონიას.

სასწავლებლები. ვაჟთა მესამე კლასის დაამთავრა სულ 39 მოწაფე მათ შორის სამმა ქართველმა: ნიკოლოზ ალბუთაშვილმა, სერგო გავლოშვილმა და პავლე გრიგოლაშვილმა.

ვაჟთა მეექვსე კლასის დაამთავრა სულ 22 მოწაფე მათ შორის სამმა ქართველმა: დავით გიორგაძემ, ნიკოლოზ გოგობერიძემ და ვაჟლამ მდინარაძემ.

ვაჟთა მეოთხე კლასის დაამთავრა სულ 31 მოწაფე მათ შორის რვა ქართველი: მირან ვაჩაძემ, გიორგი მამაცაშვილმა, მიხეილ მაჭავარიანმა, ალექს. სილოხაძემ, ალექს. სუმბათაშვილმა და ალექს. სუფიაშვილმა.

ვაჟთა მეხუთე კლასის დაამთავრა 20 მოწაფე მათ შორის ორმა ქართველმა: გიორგი ციციქიშვილმა (ოქტობრის მემდელი) და მიხეილ დავითაშვილმა.

ქუთაის მებრძოლ კავკასიის საზოგადოების გამგეობამ, ქ. ა. ა. ამილახვარისაგან გორიდან 626 მანეთი მიიღო, რომელიც გვირგვინის დღეს შეუწირავს პატივცემულ კენიას.

საქონლის ხორცის ფასები. საყაბულო საგანგებოდ დაკლულ საქონლის ხორცის ფასი გამოირკვა შემდეგ ფასებში: ძროხისა, ყვებზე 500 გრამამდე 35 1/2 კაპ., ხოლო ცხვრისა 35 კ.

კრების გადადება. სომეხთა საზოგადო ორგანიზაციების წარმომადგენელთა კრება, რომელიც 10 მაისს უნდა შემდგარიყო პეტროგრადში, სხვა დროისთვის გადაიდო, რადგან თბილისის ორგანიზაციები ჯერ არ ყოფილან ამ კრებისთვის მომზადებული.

საგარეო-სამრეწველო არტელი. ახლო დარსებულ საგარეო-სამრეწველო საბრუნო არტელმა უკვე დაიწყო წინასწარი მუშაობა. არტელში ორთავე სექსის პირთა შეუქმნიან ჩაწერა. საწველო გადასახადი 403 მანეთი, შეტანად უნდა იქმნეს თბილ. საგარეო ბანკში. წარმომადგენელად არტელისა თბილისში ბ. ნ. ი. ქურჩიშვილი, რომელიც შეიძლება წევრად ჩაწერა (რახეის ქუჩა, ვანანკოვის ძეგლის სახლი № 2 სასტუმრო „არტელში“). ფაქტორად არტელის მოქმედების დაწყების შემდეგ არტელში ჩასაწერი საწვერო გადასახადი ელირება 1300 მანეთი, არტელი მოვალე თვის წევრთა უმთავრესი ალბეგნი მთავრობის, სამოქალაქო, კერძო, საგარეო-სამრეწველო და სხვა დაწესებულებებში. არტელის წესდების გაგზავნა შეიძლება მოითხოვონ წარმომადგენლისად სამი ორშაჟიანი მარკის გამოგზავნით.

ქართულმა საქველმოქმედო საზოგადოებამ გამგეობამ მათ უნდადროს დიდ მთავრობა ტატიანა ნიკოლოზის ასულის სახელობის კომიტეტისაგან 11 ათასი მანეთი მიიღო. ამ თანხიდან 2 ათასი მანეთი ს. ხულოვის (ბათუმის ოლქი), ამბულატორიის შენახად, გადასცა 8 ათასი მანეთი ლტოლვილთა ბავშვთათვის 4 სკოლის დასაარსებლად და ასო თმანი იმ ლტოლვილთა სასარგებლოდ, რომელთაც მუშათა სკოლებში შეაფარეს თავი.

მგოსან შიო მღვიმელის პატივსაცემად განზრახული დღესასწაული, რომელიც 8 ამ თვეს უნდა გამართულიყო დაბა ზესტაფონში, მგოსანის იროდიონ ვედოშვილის დაკრძალვის გამო 9 მაისისათვის გადაიდო.

ლაზების გაქრება. ქართულ საკულტურული საზოგადოების გამგეობამ გრცელი მოხსენება მიიღო სომხების განყოფილებისაგან შესახებ ემეურის სამამასახლისოში (გულაუთის ნაწილი) მოსახლე ლაზების გაქრების მდგომარეობის შესახებ. ლაზები ომის დაწყებამდე იმდენი მთაბრუნებლები იყვნენ, ესაა კი იჯარით მიწების აღება, როგორც ოსმალეთის ქვეშევრდობით, აღკრძალული აქვთ. ორი წელიწადია, რაც ჯანდონით სავსე ვაკეცები ტყვედ ახიან წაყვანილი. ვინც ტყვეობა არ მოისურვებდა ტყვეობაში იმალებინ, ასე რომ მათი ოჯახები დიდ გაქრების განიცდიდა. განყოფილება სთხოვს მთავარ გამგეობას აცნობოს, მთავრობის ნებდასურთველად შეიძლება მათ დახმარება აღმოეჩინათ თუ არა.

ბროშურა საქართველოს შესახებ

სახელმწიფო საბჭოს წევრმა ა. მ. ერისთავმა გამოსცა ფრიდ სანდტერსო ბროშურა: *Вопросы экономической и духовной жизни Грузии*. ბროშურა ყოველ მხრით საგულსმბიერია, მიუხედავად იმისა რომ ავტორის შეიძლება კაცი ბევრ რამეში არ დაეთანხმოს. გადმოვიღებთ მის ერთ ნაწილს ქართველ-რუსთა ურთიერთ მოკიდებულების შესახებ, როგორც ეს გასაშუქებული იყო „Петр. Вкл.“ ფურცლებზე:

„საქართველოს რუსეთთან შეერთება იმპერატორ ალექსანდრე პირველის მანიფესტის ძალით დაკრძალულია შემდეგ ფაქტს: არა გადმოვიღებთ მისი ანგარიშით, ანუ საზღვრების გადართავებისათვის ისედაც ვრცელ ჩვენს იმპერიას ვიღებთ ვინც ტერიტორიის საქართველოს სამეფოს მარტოვლობისა...“ აქვე აღთქმული იყო, რომ საქართველოში დამყარდებოდა „მათაობა, რომელიც დაამყარებდა მართლმსაჯულებას, პირად და ნივთიერ უზრუნველყოფას, კანონის ძალით თვითველი პირივეების მფარველობას“. საქართველო რუსეთს შეუერთდა თავის პროვინციებთან ერთად და განჯითურთ. ამ დროს ერევანში სომეხთა კათალიკოსი სცხოვრობდა, რომელიც ამ წოდებას ქართველ მეფეთა წყალობით იღებდა.

1783 წლის ტრაქტატის განკერძოებულ მუხლის ძალით რუსეთმა აღუთქვა საქართველოს, თუ კი ოდესმე ბრძოლით დაიპყრებდა საქართველოს მიერ დაპყრობილ და შემდეგში დაკარგულ პროვინციებს, საქართველოს ტერიტორიისთვის არ გამოეყოფა და ისევე მის შემადგენლობაში შეეტანა. თამარ დედოფლის მეფობის დროს კი საქართველოს სახელმწიფოებრივი საზღვრება თვით ტრაპიზონის კილიდან ირანამდე იყო გადართული, ხოროსანი, ზანზინი, კახანონი და სხვები მის მონარქებად ითვლებოდნენ. საქართველოსევე ეკუთვნოდა სომხეთის მეტი ნაწილი. საქართველო ლაშქრობდა სირიისკენ, პალესტინისა და მესოპოტამიისკენ. ვახტანგ II 1303 წელს შევიდა იერუსალიმში. თუ მე-XV საუკ. საქართველოს ბედი არ შეტრიალდებოდა შემოსევებისაგან, იქნებ მთელი მცირე აზიის ისტორია სულ სხვა გზაზე გვეყვებოდა.

საქართველოს ისტორია დიდებული რამ არის, როგორც დიდი ბრძოლათა ისტორია. თვით რუსეთთან შეერთების შემდგომაც კი ქართველები არ ჩამორჩენილან რუსთა იარაღის გამარჯვებებში, ყოველთვის და ყოველგან ქართველები მოწინავე რაზმებში ეწეონენ, კავკასიელ ჯართა სახელი ძველად მოსილებით მიჰქრადნენ წინა!

მაგრამ რუსეთის მთავრობა ხშირად არა სასურველად ასრულებდა თავის პუნქტურ მეფეთა განზრახვას თავის ნებით შემოყრებულ საქართველოს წინაშე. რუსეთში მხოლოდ ორი წოდება უწყობდა: თავად-ზნაურთა და გლეხობა. აქედან გამოყოფილი იყო სასულიერო წოდება. მესამე ელემენტი არსად სჩანდა. ამის ადგილს იქონდა სომეხობა. ოცი საუკუნეა ასე იქნა საქართველოს ისტორია. საქართველოს ისტორია უფროს თავად-ზნაურთა ისტორიაა, მხოლოდ უკანასკნელი საუკუნე ხდება ამ წოდების დაკვირვებისა და გალატაკების. აი, ეს გარემოება ხელს უწყობს სომეხთა ფეხის მომარტებას. სომეხობამ დიდი ხანია რაც პოლიტიკური დამოუკიდებლობა დაკარგა. სამაგიეროდ მოქნილი მისი ფსიხიკა მალე, ძალიან მალე შეუთვალა ახალ ცხოვრების პირობებს და ახალს უცხო მმართველ მართონთა სახელმწიფოებრივ წყობილება თავისად გაიხადეს. სომეხთა თავდაზნაურული კლასი მეტად მძიმე იყო. საქართველომ დასტური დასცა ამ წოდებას, რის გამოც შემდეგ რუსეთამც

შეიწინარა ქართველთავე მეობებით. საქართველოს რუსეთთან შეერთების დროს სომხობა უყვე მომზადებული იყო ვაჭრობა-მრეწველობისთვის.

ქართველობას მეტად უშიშმადა თავიანთ სახელმწიფოებრივ ყოფა-ცხოვრების გარეშე დადგომა. მათი ძალ-ღონე უმოთავრესად ლაშქრობაში იხარჯებოდა და დიდი ფეოდალური პერიოდი გაიარეს. ინსტიტუტი თვითგამორკვევისა ღრმად იყო გამჯდარი მათს ძვალსა და რბილში. ახალმა პერიოდმა რუსეთის მმართველობის ქვეშ მათთვის უდროოდ ჩამოკრა ზარი. ქართველობა ამისთვის მოუზნადებელი იყო. ქართველობა ჯერ განციფრებული შექუბრება ტლანქ რუსიფიკაციურ პოლიტიკას, რასაც პასივური წინააღმდეგობას უწევდნენ. სამაგიეროდ სულ სხვა იყო სომეხთა ბედი. მათ შერჩათ თავიანთი კათალიკოსი, ფართო და აუარებელი საეკლესიო ქონება ხელახლებული, შერჩათ სარწმუნოებრივი თავისუფლება. რაც შეეხება განათლებას, ამან ხომ გრავ გიორგი (კოვე) დაშოკის მმართველობის ქვეშ უმწვერვალესობას მიიღწია, არსდება მათ შორის მრავალი საზოგადოება, საგანმანათლებლო, კულტურული კავშირები ფილიალი განყოფილებებითურთ. ყველა ამან ხელი შეუწყო სომხის ერის სულიერ და ეროვნულ აღორძინებას. დროებით ჩამორთმეული საეკლესიო ქონება იმავე გრავ გიორგი (კოვე) დაშოკის მიერ ხელახლებული დაბრუნებული იქნა.

მაგრამ რას განიცდიდა ქართველი ერი მთელს ამ ხნის განმავლობაში? ამაზე ერისთავი დასაბუთებულს პასუხს გვაძლევს:

რუსული პოლიტიკა საქართველოში სულ მუდამ იმის ნერვება იყო, რაც ადგილობრივ სულიერს სიმტკიცეს შეადგენდა. უწინარეს ყოვლისა წაღებულ და გაძარკულ იქნა საეკლესიო და სამონასტრო ქონება. გალატაკებული სამღვდლოება გათანხრობის გზას დაადგა. მასთან ერთად გაიძარკვა და სავალალო მდგომარეობაში ჩავარდა თვით ეკლესია-მონასტრების განთქმული ძველი ლამაზი შენებულობა. საუცხოვრო განსჯივული სიძველე საქართველოსი ნგრევას მიეცა. აი, ამიტომაც, რომ დღეს ქართული ხელოვნება მეტად და მეტად სავალალო სანახაობისაა ჩამოადგინა. აქა-იქ გვხვდებით ნაშთინი და ნანგრევნი, რომელიც უთუოდ მიგოთხრობენ ძველს, ოდესღაც ყოფილ მშვენიერებაზე. სასულიერო წოდებამ დაივიწყა თავისი სიწმიდე, რაც რომ გადარჩა მტრის ხელს, ახლა სინესტისა, სირევებისა და უმცირების მსხვერპლი გახდა. საეკლესიო ფრესკები ჰქრება, წმიდათა ხატები ცივა ან და რგვენიანა მიერ თეთრ კირით თხუხუნება და იღვსება. თვით მცხეთის განთქმული ტაძარი, რომელიც ორჯერ შემსუბუქებულ იქნა მტრის ხელით, მაგრამ ორჯერველ ერის გენის მიერ აღდგენილ იქნა, დღეს მხოლოდ სიბრალულს იწვევს ძველი აღტაცების ნაცვალად. რელიგიური სიკაცხე ჩაყვება, ჩანაცრება. წმიდა ნინოს ჯვრით მოქცეული ქვეყანა ტლანქ, ათვისტურ მოძღვრებათა თავშესაფარი გახდა. ხალხს ინტელიგენცია გაეთიშა, გადაკარგების გზას დაადგა ეს უკანასკნელი და ერთადერთი გვიხნის მსხვერპლი გახდა. აი, რა სიკეთე მოუტანა საქართველოს საეკლესიო საუყუბა ბატონებმა და დაეკარგებინა.

ეკლესიის დაცემის შემდეგ ხელი მიჰყვეს თავად-ზნაურობისა და მამულების განადგურებას. ძველი სამეფო და თავადთა საგვარეულო პირველად წინააღმდეგობას ვერ უწევდა უცხო და ახალ სახელმწიფოებრივ წესწყობილების შემოტანას. სამუშაოდ ეყვებოდა ეს დაკისრებული ჰქონდათ სრულიად უცხო უსიკეთე. გამკიდველ ვერაგ მოხლებებს. მეფეთა შთამომავლები და თავადობა აბუხად იქნა ავტებული თავზედ მოხლებთა მიერ. მათ ასახლებდნენ შიდა გუბერნიებში, ხოლო მათს ქონებას და მამულს სახელმწიფო ხაზინას აძლევდნენ. მამულებისა და ქონების კონფისკაციას ახდენდნენ ხშირად ვიოთუც იმიტომ, რომ ესენი მეამბოხენი არიანო. ასე, მაგალითად, 1820 წელს სახაზინო ქონება გადავიდა იმერეთის მთავართა ქონება. ამაშიც მისა, წოდებული იქნა, იაშვილებისა. შემდეგში სასჯელი შემსუბუქებულ იქნა. დასჯილთა შთამომავლობა ნაწილი მამულებისა დაუბრუნდა. საზოგადოებრივ უნდა ითქვას, რომ მრავალი, დიხავე, მრავალი მრავალი ქართველის ძელები ჩაიყარა სამშობლოს გარეშე, რუსეთის ჩრდილოეთით, სწორედ ამ ახალი სახელმწიფოებრივ წესწყობილების გამო, რომლის სიმძიმე წისკვილის ქვების თანასწორი იყო.

(დასასრული იქნება)

საქართველო თათბირი

3 მაისი.
(გაგრძელება)

ლენსიაკი და აცნობს კრებას ქუთაისის გუბერნიის საერობო თანხის მდგომარეობას, ყველა მხარეზე თავს შეინახავენ, მხოლოდ ლენსიაკის, რაკის და ოხუტკეთის მხარის დასჯირება. საგუბერნიო ერობის დახმარება. კენჭს უყრიან და ერთხმად აღიარებენ, რომ ქუთაისის გუბერნიის შემოღებულ იქნეს საგუბერნიო და სამაზრო ერობები.

ბაქოს გუბერნიის შესახებ კრება ერთხმად ადგენს ერობის შემოღების საქართველოს გუბერნიისა და ყველა მხარეზე.

ერევნის გუბერნიის შესახებ საფინანსო კომისიის აზრია, რომ ეს გუბერნია ერობას სავსებით შეინახავს.

დოლხანოვი აცხადებს, რომ უმცირესობის აზრით, განჯის და ერევნის გუბერნიებში შემოღებული უნდა იქნას არა სამაზრო, არამედ სარაიონო ერობა. ამისთვის ჩვენ თავს ვიჭერთ და კენჭს ყრაში მონაწილეობას არ ვიღებთ.

არაბუთოვი ს. ს. თხოულობს, რომ ამ გუბერნიების შესახებ კენჭის ყრა უნდა იყვეს არა ისეთი, როგორც სხვა გუბერნიების შესახებ, არამედ ცალკე საგუბერნიო, სამაზრო თუ სარაიონო ერობაზე.

ოღჩინაშვილი ამას არ ეთანხმება და ამბობს, რომ სარაიონო ერობა კრებამ უყვე უარყოფს.

სხდომი შეწყდა 15 წუთით.

თავმჯდომარე აცხადებს, რომ თანხმად მის უმადლესობის მეფის ნაცვლის სურვილსა კრებას მოხსენდება დასაბუთებულს აზრს, როგორც უმრავლესობის, ისე უმცირესობის.

კრებას მოხსენდა უმრავლესობის აზრი, რომელიც მოითხოვს სამაზრო და საგუბერნიო ერობას, ამ მოთხოვნის შესახებ უმრავლესობა იმით ასაბუთებს, რომ ეს ადმინისტრაციული ერთეულები რუსეთში ერობას საფუძველად უყვე ნახევარი საუკუნე უდევს და იქ აროდეს არ წამოყენებულა საკითხი მის წინააღმდეგ საგარეონომო რაიონების მიღება შექმნის ისეთი მდგომარეობას, როდესაც ერთი საერობო ერთეული ორ სამაზრო ადმინისტრაციას იქნება დამოკიდებული და სხვ.

რუსიფიკაცია ეხლანდელ ადმინისტრაციულ დანაწილებას—გუბერნიებად და მხარებად აღიარებს არა ბუნებრივად და მოითხოვს, რომ ერობა აშენდეს ისეთი ერთეულ გრებდ, რომელიც უფრო ერთგვარი იქნება ეკონომიურად და ეთნოგრაფიულად. უმცირესობა უმთავრესად ეხება განჯის და ერევნის გუბერნიას და მოითხოვს, რომ აქ ერობა დაიყოს ზონებად—მოთხანად, საშუალო და დაბლობად, თანხმად ეხლანდელ აგრონომიულ რაიონებისა.

გერმინოვი სიტყვებდ უარს ამბობს—რაც მე მინდოდა მეტყვა—უმცირესობის მოხსენებაშია.

ზარბაძე ი. ი. აღნიშნავს, რომ უმცირესობის მოსარგებელი უყვე სექციონს ეფუძნება და ესაა არც ერთი საქართველოსი ხელმეორედ განხილვისა.

თავ. დ. ე. ჩილაშვილი გუბერნიების დანაწილებას მიიან, საშუალო და დაბლობის ზონებად შეუღლებულად და მოუხერხებლად სცნობს. მის მოჰყავს მეფის ნაცვლის საბჭოს უყრნადიან ციკატა, რომელიც ადამტრუებს, რომ საგარეონომო რაიონების შემოღება ნაყოფი სრულებით არ იყო ქვეყნის ეკონომიური და აგრონომიური შესწავლის.

გერმინოვი მ. ა. იცავს უმცირესობის განხილვისა და ამტკიცებს, რომ განჯის და ერევნის გუბერნიებში სამაზრო ერობების ნაცვლად უნდა შემოღებულ იქნას ერობა საგარეონომო რაიონების მიხედვით, ეს დანაწილება ამასთანავე ეთნოგრაფიულ პირობებს ეთანხმება.

იუსუპოვი ა. ი. როგორც ბესარაბიის მხარეებში ადამტრუებს, რომ ეს კუთხე ამიერ კავკასიის ძლიერ ჰავას და იქ სამაზრო და საგუბერნიო ერობა ძლიერ კარგად მოღვაწეობს. იქ სტოგორებენ მოღვაწეები, რუსები, მუსულმანები გერმანელი კოლონისტები და ბოშები (ციგნები) და მიუხედავად ამისა, იქ არავის არ მოსვლია აზრად ერობის განაწილება ეთნოგრაფიულ პირობების მიხედვით.

ლენას და შეაეროს საერობო დაწესებულებებში განსაკუთრებული ეროვნებანი, რაც უყვე ერობის მიზანს გარეშე უდგას.

საკვი ა. საგარეონომო რაიონებს იცავს და არწმუნებს კრებას, რომ ეროვნული ერობის შექმნის სურვილი არ აქვს უმცირესობას, ვინაიდან ერობა ეკონომიური ხასიათის ორგანიზაცია უნდა იყვეს, შე მივიკრის, რომ ჩემი კოლფეა ოუსუბენკო ასეთს რამეს გეწყაბებს ჩვენი.

კენჭის ყრით დიდი უმრავლესობა 21 ხმის წინააღმდეგ კრება ადგენს, რომ ერევნის გუბერნიის შემოღებულ იქნეს არა სარაიონო, არამედ სამაზრო და საგუბერნიო ერობა.

განჯის გუბერნიის შესახებაც ამავე ხმებით მიღებული იქნა სამაზრო და საგუბერნიო ერობა.

დაღესტნის ოლქის შესახებ საფინანსო კომისია აღნიშნავს, რომ დაღესტანის თავის საერობო ბიუჯეტით თავს ვერ შეინახავს და მათთვის რამე სხვა საშუალება უნდა გამოიძებნოს. კრება ერთხმად ადგენს, რომ დაღესტანში შემოღებულ იქნეს ერთი საგუბერნიო და სამი სამაზრო ერობა.

ბათუმის ოლქის შესახებ საფინანსო კომისია შესაძლებლად სცნობს ერთი საოლქო და ორი სამაზრო ერობის შემოღებას. კრება ერთხმად იღებს ამ წინადადებას.

შივი ზღვის სანაპირო გუბერნიის დაღესტნის ერთი საგუბერნიო და სამი სამაზრო ერობის შემოღება.

ყარახის ოლქში დადგინდა ერთი საგუბერნიო და ორი სამაზრო ერობის შემოღება.

სახუბის ოლქის შესახებ კრებამ ერთხმად მიიღო დადგინდება, რომ სოხუმის ოლქში შემოღებულ იქნეს ორი სამაზრო და ერთი საგუბერნიო ერობა.

ერობის კომპეტენციის შესახებ კრება ერთხმად ღებულობს სექციის დადგინებას, რომ ამიერ კავკასიის ერობას ისეთივე კომპეტენციები ექმნეს, როგორც რუსეთის და კოველგარი ცვილებმა იქ მომხდარი ჩვენ-ზედაც გატრუდეს. კრება დაიხურა დამის 12 საათზედ.

4 მაისი.

II სექციის კრება. თავმჯდომარეობს თავ. დ. ე. ჩილაშვილი. კრება განაკრძობს საერობო თვითმართვლობის არჩევნებში მონაწილეობის საკითხს.

თავ. დ. ი. ნივარაძე მიიქცევს კრების ყურადღებას იმ მოვლენას, რომ ჩვენს ქვეყანაში მრავალი ცხოვრობენ ებრაელები, რომელთაც ჩარიცხვა რუსეთის უფლებრივად შეზღუდულ ებრაელთა კატეგორიაში ორატორის აზრით უსაბოლოა იქნებოდეს. ეს ებრაელები მრავალ საუკუნეთა განმავლობაში ცხოვრობენ ჩვენს ქვეყანაში და წარსულში ისინი ხდებდნენ ყოველგვარ ვიდებულებას მიმართულს უფროს ვინავე და მრავალი მათგანი, როგორც მაგალითად ქუთაისის ებრაელები, მონასტრების სასურვლებს შეაღებდნენ. ჩვენი ქვეყნის ებრაელებს უკანასკნელ ხანში მიეცა ნება ქალაქის თვითმართვლობაში მონაწილეობისა. თუცა არა სავსებით, ორატორი წინადადებას აძლევს კრებას გამოტყავს სექციამ სურვილი, რომ ადგილობრივ ებრაელებს ერობაში მონაწილეობის უფლება მიენიქოთ.

ირეკოი, თოზნაშვილი. რუდოლფი, შურული და სხ. უერთდებიან ამ წინადადებას და სექცია მას ერთხმად ღებულობს. კრება იხილავს კავკასიის სამოსწავლო ოლქის უფროსის რუდოლფის წინადადებას, რომ მიღებულ იქნეს დადგინდება, რათა გუბერნიის და მხარის ერობებში სრული უფლებით მოწვეულ იქნას სამოსწავლო ოლქის წარმომადგენელი.

თეიმოზ გორამდევლის შეაქვს ასეთივე წინადადება სასულიერო სასწავლებლის უწყებისთვის.

დოლხანოვი, შურული და სხ. ამის წინააღმდეგე არიან და კრება ამ წინადადებას არ იწყნარებს.

კრებას მოხსენდა კავკასიის ქალთა საზოგადოების განცხადება იმის შესახებ, რომ საერობო თათბირმა გამოტანოს დადგინდება შესახებ ქალთა სექსის პირადი მონაწილეობის ყოველგვარ საერობო საქმეში.

გ. რცხილაძე და სხ. ამტკიცებენ, რომ ეს საკითხი სცილდება თათბირისთვის დაწესებულ ფარგლებს და კრებაც აღიარებს რომ სასურველია

კავკასიის ქალთა მრეცით სრული უფლებები საერობო საქმეებში, რაცა მი რუსეთის განხილვის მიერ მიღებული იქნებოდა რუსეთის ერობებში.

თავ. ნ. გ. მიქელაძე ვინაიდან სექციის ქუთაისის გუბერნიისთვის არ დაუწესებია საარჩევნო ცენზის რაოდენობა, საკროა ამას დაუბრუნდეთ ცენზის რაოდენობა შევიმუშავოთ, ორატორი ამტკიცებს, რომ ამ საკითხის შესახებ კამათი უკანონოდ უწყსულა, ვინაიდან კრებას ამის შესახებ არავადიანი დადგინდება არ გამოუტანიო.

გ. მ. ლახიშვილი—უერთდება ამ წინადადებას და მოითხოვს, რომ საკითხი ცენზის რაოდენობის შესახებ უთუოდ გადასწყდეს ამ კრებაზედ.

ტარ-მიქელაძე— შეუღლებლად სცნობს გადაწყვეტილი საკითხის ხელახლა დაბრუნებას.

ფ. გ. გოგინაშვილი—აღნიშნავს, რომ ცენზის საკითხის გადაჭრა საერთო ფორმულებით და ფრანგებით არ შეიძლება, საკროა ამისთვის საბუთება მისადა, თორემ ისე ჩვენ გადაწყვეტილებას არავფერი ფასი არ ექმნება.

ს. გ. მღვიანი აღიარებს ამ საკითხის მნიშვნელობას და საკროად სცნობს მის განხილვას ან სექციაში ან ამორჩეულ კომისიის შემწეობით. მღვიანი ჰკითხულობს ამის შესახებ კრების ოქმს, მაგრამ კრების ერთს ნაწილს ეს არ აკმაყოფილებს და მოითხოვენ კომისიის არჩევანს ცენზის რაოდენობის გადასაჭრელად ან საკითხის სექციაში გარჩევას.

ა. ს. ახათიანი. ცენზის რაოდენობის გადაჭრა სრულებითაც არ შეუტანია უმადლეს მთავრობას თათბირის წ

